

Arrest

nr. 293 644 van 4 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u Iraans staatsburger en etnische Azeri te zijn. U bent geboren op (...) en afkomstig uit Ouromia in de provincie West-Azerbeidjan. U woonde de laatste vijf jaar in Ouromia samen met uw echtgenote en zoon, waar zij momenteel nog steeds verblijven. Uw ouders wonen net als uw broer en zus vandaag de dag ook in Ouromia. U werkte al drie à vier jaar als bediende voor IBTO, een Iraanse staatsorganisatie die verantwoordelijk was voor het afnemen van bloedtransfusies, toen u met uw vriend en collega S. G. (...) steeds hechter werd. Jullie praatten vaak met elkaar na het werk en dronken samen alcohol. Allebei hadden jullie een afkeer van de islam en sinds één jaar voor uw definitief vertrek uit Iran bespraken jullie verschillende islamitische thema's zoals islamitische

rituelen, feesten, straffen zoals zweepslagen, de verplichtte hijab, enzovoort. Op het einde van Shahrivar 1397 (Iraanse kalender, zijnde periode 11-22/09/2018 Gregoriaanse kalender) tijdens één van zulke gespreksmomenten deelde S. (...) met u een geheim: hij was namelijk zelf christen geworden. Hij begon te preken tegen u en vroeg of u interesse had in het christendom en er meer over wilde weten. U beantwoordde zijn vraag positief waarop S. (...) u een usb-stick gaf met daarop een video over het leven van Jezus Christus en een aantal scans met verschillende delen uit de Bijbel. U begon deze informatie te bestuderen en S. (...) vroeg of u naar een ondergrondse huiskerk wilde gaan. Zo werd u op het einde van Shahrivar of in het begin van Mehr 1397 (Iraanse kalender, zijnde periode 09-10/2018 Gregoriaanse kalender) geïntroduceerd in de huiskerk van herder H. (...). U kreeg het Heilige Boek van H. (...) en men probeerde u te informeren over het christendom. U leerde in de huiskerk wat het Heilige Woord was en de herder bracht u de Blijde Boodschap. Na een tijdje voelde u zich aangetrokken tot het christendom en u wilde naar de bijeenkomsten blijven komen. Op 20/07/1397 (Iraanse kalender, zijnde 12/10/2018 Gregoriaanse kalender) las u een zin voor om echt christen te worden en bent u bekeerd. U bleef vervolgens de tweemaandelijks bijeenkomsten in de huiskerk frequenteren. Op 08/09/1397 (Iraanse kalender, zijnde 29/11/2018 Gregoriaanse kalender) was u met een collega onderweg van een werkopdracht toen u onderweg naar Ouromia werd gebeld door uw vriend, en tevens collega, A. (...). Hij wist u te vertellen dat enkele mannen in burger naar jullie werk kwamen en ze met de Herasat (inlichtingendienst aanwezig in elke overheidsorganisatie) praatten en S. (...) arresteerden. Uw bureau en locker waren doorzocht en uw spullen werden geconfisqueerd, zei A. (...). U was in shock door dit nieuws en liet de chauffeur stoppen. U verliet de wagen en bedacht wat u kon doen. U zette uw telefoon af en ging naar de winkel van uw vriend P. (...). U vertelde hem hoe de vork aan de steel zat en dat Sepah (Revolutionaire Garde) op zoek was naar u. P. (...) stelde voor dat u in zijn villa/boomgaard buiten de stad kon onderduiken. Drie dagen verbleef u daar, waarna u een prepaid simkaart kocht en naar uw bezorgde vrouw belde. Uw echtgenote wist u te zeggen dat de Iraanse autoriteiten eveneens bij u thuis waren geweest en het hele huis hadden doorzocht. Ze hadden een fotoalbum, uw paspoort, twee usb-sticks en het Heilige Boek meegenomen. Tijdens deze periode van enkele dagen na uw laatste werkdag belde de Herasat van uw werk een paar keer naar uw vader om te horen waar u was gebleven. Uw werkgever stuurde u daarnaast ook twee waarschuwingsbrieven naar aanleiding van uw plotse vertrek. U verliet Iran op 12/09/1397 (Iraanse kalender, zijnde 03/12/2018 Gregoriaanse kalender). Twee maanden na uw vertrek uit Iran kreeg uw vader één keer het bezoek van Sepah waarbij ze in zijn huis naar u zochten. Uw vader hield zich van de domme en zei dat hij ook niet wist waar u was. Op 7 maart 2019 kwam u uiteindelijk aan in België en diende er een verzoek om internationale bescherming in op 19 maart 2019. In maart 2019 nam u tevens deel aan enkele protesten voor de Iraanse ambassade in Brussel naar aanleiding van de onrusten in Iran en de dood van enkele grenssmokkelaars. U liet zich fotograferen tijdens deze protesten en plaatste dit fotomateriaal op uw Facebookprofiel. Twee tot drie weken nadat u deze foto's op uw openbaar Facebookprofiel publiceerde werd uw vrouw opgebeld waarbij ze werd bedreigd en vernederd. Eind maart 2019 vroeg u aan uw broer om naar uw werk te gaan en er informatie te vinden over de situatie. Hij vroeg aan A. (...) of hij S. (...) had gezien. A. (...) wilde echter niet dat uw broer met hem praatte want hij wilde niet in de problemen komen. Bij een terugkeer naar Iran vreesde u de doodstraf te riskeren wegens apostasie. In België frequenteerde u de Iraanse Kerk van Brussel en u bent er op 30 augustus 2020 gedoopt. U hield uw christelijke geloofsovertuiging niet geheim, hetgeen bleek uit uw Facebookaccount. Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, één van de twee oproepingsbrieven van uw werkgever, uw werkcontract, opleidingsattesten, een opleidingsattest Engels, twaalf foto's van uw aanwezigheid en activiteiten bij de Iraanse Kerk van Brussel en van uw aanwezigheid bij een protestactie aan de Iraanse ambassade in Brussel, twee bevestigingsbrieven van de Iraanse Kerk van Brussel, uw huwelijksakte, een kopie van uw geboorteboekje (shenasname), een kopie van uw werkkaart voor IBTO, kopies van uw paspoort en die van uw vrouw en zoon, en uw doopattest van de Iraanse Kerk van Brussel d.d. 30/08/2020. Op 30 juni 2021 besloot het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen enkel geloof werd gehecht aan uw bekering tot het christendom en bijgevolg ook aan de daaraan gekoppelde vervolgingsfeiten. Dat de Iraanse autoriteiten weet zouden hebben van uw kerkactiviteiten in België en op sociale media kon u evenmin aantonen waardoor hier evenmin een vrees voor vervolging uit kon worden gepuurd. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Op 10 januari 2022 werd de beslissing van het CGVS integraal bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) per arrest nr. 266.354.

Op 18 juli 2022 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U herhaalt in het kader van onderhavig verzoek uw vrees om in Iran door de autoriteiten vervolgd te worden omwille van uw voorgehouden bekering tot het christendom en door uw activiteiten op sociale media. U bent politiek actief in België doordat u manifesteerde tegen het Iraanse regime. U deed dit onder meer voor de Iraanse ambassade in Brussel. Hier maakte u in mei 2022 kennis met de organisatie Shoraye Moghavemat

(National Council of Resistance of Iran). Sindsdien helpt u hen vrijwillig en bent u steeds aanwezig op betogingen. U werkt als veiligheidsagent tijdens toespraken en ceremonieën van deze organisatie. U verwijst ook naar de foto's van uw activiteiten op uw sociale media. Hierdoor is het Iraanse regime ook op de hoogte van uw activiteiten in België. U heeft nog contact met uw vrouw via WhatsApp.

U vreest bij terugkeer naar Iran gearresteerd en gedood te worden door het regime.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u twee attesten neer van N. M. (...) om uw activiteiten bij Shoraye Moghavemat te bevestigen (d.d. 14/09/2022). Daarnaast legt u 184 url-links neer van uw profielen en activiteiten op sociale media, en van YouTube inzake protesten in België tegen het Iraanse regime. U bent tevens in het bezit van een brief van de Iraanse Kerk van Brussel (d.d. 14/09/2022).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming deels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek heeft uiteengezet, met name uw vrees dat u bij terugkeer gearresteerd en gedood zal worden door het Iraanse regime wegens uw bekering (verklaring volgend verzoek vraag 17,20).

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bekering tot het christendom waardoor er eveneens geen geloof kon worden gehecht aan uw hiermee gepaard gaande vrees voor vervolging. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd in haar arrest van 10 januari 2022 (arrest nr. 266.354). U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter naar dezelfde verklaringen verwijst en nogmaals een brief van de Iraanse Kerk van Brussel neerlegt, wijzigt hier niets aan (zie ingediend document nr 3). U had reeds eerder twee zulke brieven neergelegd in het kader van uw eerste verzoek en deze stukken werden dan ook beoordeeld. Uw verklaringen inzake uw geloof(sactiviteiten) en uw bevestigingsbrief van de Iraanse Kerk van Brussel kunnen dan ook niet als nieuwe elementen worden beschouwd die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Daarnaast stelt u in uw huidig verzoek eveneens dat u bij terugkeer naar Iran vervolging vreest omwille van uw activiteiten tegen het Iraanse regime in België (verklaring volgend verzoek vraag 17,19). Wat dit betreft moet in de eerste plaats in herinnering worden gebracht dat u in uw eerste verzoek reeds aangaf politieke activiteiten in België erop na te houden, deze op uw sociale media te hebben gepubliceerd en waardoor uw familie in Iran in de problemen kwam met de Iraanse autoriteiten. Er werd toen echter door het CGVS geconcludeerd dat er geen geloof kon gehecht worden aan uw voorgehouden problemen in Iran wegens uw activiteiten in België. Voorts bleek dat u uw Facebookprofiel opstartte na uw aankomst in België en verwacht kan worden dat u berichten van uw profiel kan wissen alvorens terug te keren naar Iran. Uit niets bleek dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte waren van uw activiteiten op uw Facebookprofiel. Er werd aldus vastgesteld dat er, onder meer rekening houdend met de beschikbare landeninformatie, uit uw deelnames aan protestacties in België geen vrees voor vervolging of een reëel

risico op ernstige schade kon worden afgeleid. De RvV volgde deze beoordelingen integraal in haar arrest van 10 januari 2022 (arrest nr. 266.354).

Uit de door u neergelegde stukken en verklaringen blijkt dat u deelnam aan verschillende protestacties in België. Bij één van die protestacties werd u kort geïnterviewd door de online tv-zender Simay Azadi TV en tijdens een ander protest las u verklaringen af van uw gsm (zie ingediende documenten nr 2). Wat dit betreft moet vooreerst aangehaald worden dat u telkens anoniem het woord neemt en dat de reikwijdte van de respectievelijke accounts waarop u verschijnt, beperkt is. In navolging van de vaststellingen uit uw eerste verzoek toont u nu evenmin uw these aan dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte raakten (verklaring volgend verzoek vraag 17).

Uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u samen met vele anderen deelnam aan protestacties in België. Daar u slechts als lid van een grotere groep te zien bent kan er niet zonder meer aangenomen worden dat u dermate als opposant geïdentificeerd zou zijn dat de Iraanse autoriteiten een verregaande interesse voor u koesteren, zoals u beweert. Evenmin toont u deze interesse aan. De blote bewering in de attesten dat u medeorganisator zou zijn van protesten wijzigt niets aan het voorgaande (zie ingediende documenten nr 1). Deze attesten zijn duidelijk opgesteld om uw zaak te bepleitten en ontbreken dus objectieve bewijswaarde. U stelt trouwens zelf dat u louter een vrijwillige helpende hand bent en hoogstens als veiligheidsagent fungeert tijdens de manifestaties (verklaring volgend verzoek vraag 17). Dat het Iraanse regime op de hoogte zou zijn van uw activiteiten die op sociale media worden gepubliceerd werd reeds besproken (verklaring volgend verzoek vraag 17).

Het CGVS herinnert er bovendien aan dat het loutere gegeven dat u mogelijk een politieke voorkeur heeft op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak. Het is aan de verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn politieke voorkeur dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar Iran. Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. U slaagt er, zoals ook eerder aangetoond in uw eerste verzoek, in casu echter niet in aannemelijk te maken dat u persoonlijk wordt geviséerd door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer naar Iran op basis van uw gedrag op sociale media. Betreffende uw activiteiten op sociale media en in België waarbij u kritiek tegenover het Iraanse regime uit (verklaring volgend verzoek vraag 17, 19; zie ingediende documenten nrs 1 en 2) moet aangestipt worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden. U heeft dit evenwel, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt. Zoals reeds eerder aangehaald kan er van u verwacht worden dat u uw sociale media accounts afsluit of aanpast alvorens naar Iran terug te keren.

Derhalve vormen uw religieuze en/of politieke activiteiten op sociale media evenmin een nieuw element die de kans groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “*de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel*” en van het proportionaliteitsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot de beoordeling of onderhavig verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoont op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Vooreerst bemerkt de Raad dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft vastgesteld dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden aanwezig zijn, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Waar verzoekende partij immers aanvoert dat bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen vragen gesteld werden omtrent eventuele bijzondere procedurele noden in haar hoofde, stelt de Raad echter vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat zij desbetreffend wel degelijk werd bevraagd doch dat zij aangaf dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar relaas of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (zie administratief dossier, stuk 6, map DVZ, ‘vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ d.d. 9 januari 2023). Overigens wordt ook in het verzoekschrift niet het minste concrete element aangebracht waaruit kan blijken dat in haar hoofde bijzondere procedurele noden aanwezig zijn. Immers maakt verzoekende partij slechts op uiterst algemene wijze gewag van “*psychische noden*”, zonder deze te concretiseren en/of te staven aan de hand van medische stukken. Zij toont dan ook niet aan dat zij niet in staat zou zijn geweest op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij opmerkt dat zij niet werd gehoord op het Commissariaat-generaal, wijst de Raad er evenwel op dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. Tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidige verzoek werd aan verzoekende partij verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal

op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk wordt verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht is om verzoekende partij voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekende partij werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen (administratief dossier, stuk 6, map DVZ, 'verklaring volgend verzoek'). Verzoekende partij was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt verder dat verzoekende partij in de gelegenheid gesteld werd nieuwe verklaringen af te leggen en nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten. Zo werd haar onder meer uitgebreid de kans gegeven om de redenen van haar tweede verzoek om internationale bescherming te verduidelijken (administratief dossier, stuk 6, map DVZ, 'verklaring volgend verzoek', vraag 17). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekende partij aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekende partij wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen.

2.2.5. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2023 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.6. De Raad wijst er vooreerst op dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 19 maart 2019 door verwerende partij bij beslissing van 29 juni 2021 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Er werd geoordeeld dat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan haar bekering tot het christendom en bijgevolg evenmin aan de daaraan gekoppelde vervolgingsfeiten. Daarnaast toonde verzoekende partij niet aan dat de Iraanse autoriteiten weet zouden hebben van haar kerkactiviteiten in België en op sociale media. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 266 354 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 10 januari 2022, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorig verzoeken.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.7. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorig verzoek. Zij verwijst opnieuw naar haar bekering tot het christendom en haar activiteiten op sociale media alsook haar deelnames aan betogingen tegen het Iraanse regime. Zij haalt in dit verband aan dat zij in mei 2022 kennismaakte met de organisatie *Shoraye Moghavemat (National Council of Resistance of Iran)* en dat zij hen sindsdien vrijwillig helpt en steeds aanwezig is op betogingen.

2.2.8. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling

in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Immers wordt dienaangaande in de bestreden beslissing op goede gronden vastgesteld dat:

(A) wat betreft haar vrees omwille van haar bekering tot het christendom, het gegeven dat zij naar aanleiding van haar huidig verzoek louter naar dezelfde verklaringen inzake haar geloof(sactiviteiten) verwijst en nogmaals een brief van de Iraanse Kerk van Brussel neerlegt, niets wijzigt aan de eerder gedane beoordeling omtrent haar bekering in het kader van haar eerste verzoek waar zij reeds eerder twee zulke brieven had neergelegd;

(B) wat betreft haar vrees omwille van haar activiteiten tegen het Iraanse regime in België:

(i) zij in haar eerste verzoek reeds aangaf politieke activiteiten in België erop na te houden en deze op haar sociale media te hebben gepubliceerd waardoor haar familie in Iran in de problemen zou zijn gekomen met de Iraanse autoriteiten, doch dat de commissaris-generaal dienaangaande van oordeel was dat geen geloof kon worden gehecht aan haar voorgehouden problemen in Iran wegens haar activiteiten in België, dat uit niets bleek dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte waren van haar activiteiten op haar Facebookprofiel, dat kon worden verwacht dat zij berichten van haar profiel wist alvorens terug te keren naar Iran en dat, onder meer rekening houdend met de beschikbare landeninformatie, uit haar deelnames aan protestacties in België, geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kon worden afgeleid, hetgeen bovendien integraal werd bijgetreden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest nr. 266 354 van 10 januari 2022,

(ii) zij in navolging van de vaststellingen uit haar eerste verzoek, thans evenmin aantoonde dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte raakten van haar deelname aan verschillende protestacties in België, nu inzake het feit dat zij bij één van die protestacties kort geïnterviewd werd door de online tv-zender *Simay Azadi TV* en tijdens een ander protest verklaringen aflas van haar gsm vastgesteld moet worden dat zij telkens anoniem het woord neemt en dat de reikwijdte van de respectievelijke accounts waarop zij verschijnt, beperkt is,

(iii) verder blijkt dat zij samen met vele anderen deelnam aan protestacties in België en zij slechts als lid van een grotere groep te zien is, waardoor niet zonder meer aangenomen kan worden dat zij dermate als opposant geïdentificeerd zou zijn dat de Iraanse autoriteiten een verregaande interesse voor haar koesteren,

(iv) het voorts slechts een blote bewering betreft dat zij medeorganisator zou zijn van protesten, nu de attesten waarin dit opgemerkt wordt duidelijk opgesteld zijn om haar zaak te bepleiten en dus objectieve bewijswaarde ontbreken en bovendien door verzoekende partij zelf aangegeven wordt dat zij louter een vrijwillige helpende hand is en hoogstens als veiligheidsagent fungeert tijdens de manifestaties; en,

(C) wat betreft haar activiteiten op sociale media:

(i) zij in gebreke blijft aan te tonen dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zijn,

(ii) bovendien verwacht kan worden dat zij haar sociale media accounts afsluit of aanpast alvorens naar Iran terug te keren, en,

(iii) daarenboven uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en evenmin veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet, met uitzondering van personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden, hetgeen verzoekende partij echter niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen.

Daar waar verzoekende partij opwerpt dat verwerende partij geen afweging maakt van de positieve en negatieve elementen van het dossier, wijst de Raad erop dat elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). Tevens benadrukt de Raad dat in het kader van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een volgend verzoek niet dient te onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wel dient hij na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het onderzoek van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient dan ook hierop toegespitst te worden. De zorgvuldigheidsplicht legt in hoofdte van de verwerende partij op om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding om zodoende met voldoende kennis van feiten te kunnen oordelen of het

aangebracht element een nieuw element is dat in aanmerking komt voor een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Voorts meent verzoekende partij dat haar verzoek onterecht onontvankelijk werd verklaard, aangezien zij nieuwe elementen bijbracht die nog niet eerder door haar werden aangevoerd en die aldus volgens haar een nieuw onderzoek rechtvaardigen. De Raad herhaalt evenwel dat in het kader van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dient te worden aangetoond dat er sprake is van nieuwe elementen die van die aard zijn dat ze de kans aanzienlijk vergroten dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. Het louter gegeven dat zij bepaalde elementen nog niet eerder aanbracht, toont *an sich* niet aan dat deze elementen de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming en doet op geen enkele wijze afbreuk aan de in de bestreden beslissing gedane pertinente en terechte vaststellingen waaruit blijkt dat de door haar bijgebrachte elementen geenszins van dergelijke aard zijn.

Wat betreft haar verwijzing naar het attest van de Iraanse kerk en haar betoog dat hieruit blijkt dat zij sinds haar vorige verzoek haar bekeringsproces vervulde en dat zij haar kennis verdiepte, onderstreept de Raad evenwel dat deze elementen niet volstaan om afbreuk te doen aan het bij haar eerste verzoek vastgestelde onoprechte en opportunistische karakter van haar geloof(sactiviteiten). Integendeel, het gegeven dat zij klaarblijkelijk pas na haar eerste verzoek haar bekeringsproces vervulde en haar kennis over het christendom besloot te verdiepen bevestigt het opportunistische karakter van haar geloofsactiviteiten in België. In het licht van haar bewering reeds op 12 oktober 2018 te zijn bekeerd tot het christendom en sinds maart 2019 in België te verblijven, mocht van haar worden verwacht dat zij reeds ten tijde van haar persoonlijk onderhoud in het kader van haar eerste verzoek (d.d. 16 juli 2020) een gedegen kennis zou kunnen aantonen van het christendom, *quod non*, zo blijkt uit 's Raads arrest nr. 266 354 van 10 januari 2022 waarin gewezen wordt op een aantal opvallende hiaten in haar kennis over het christendom. Waar zij stelt thans over een ruimere kennis van het christendom te beschikken, onderstreept de Raad dat hiermee geenszins een oprechte bekering wordt aangetoond nu dergelijke zaken immers kunnen worden ingestudeerd zonder dat men zich er oprecht voor interesseert. Derhalve kan verzoekende partij evenmin worden gevolgd waar zij stelt dat de commissaris-generaal haar voor een persoonlijk onderhoud diende uit te nodigen teneinde haar nieuw verworven kennis over het christendom te toetsen.

Inzake haar activiteiten op sociale media komt verzoekende partij voorts niet verder dan de blote bewering dat deze “*zeker thans bekend zijn bij de Iraanse autoriteiten*”, zonder zulks evenwel *in concreto* aannemelijk te maken. Met de loutere bemerking dat de Iraanse autoriteiten de diaspora volgen doet verzoekende partij verder geen afbreuk aan de informatie waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt en waaruit blijkt dat – met uitzondering van personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden, *quod non in casu* – de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en evenmin veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet.

Omtrent haar deelname in België aan protesten tegen het Iraanse regime, oppert verzoekende partij dat het gezien haar “*bijzondere visibiliteit*” zeker is dat zij door de Iraanse autoriteiten werd geïdentificeerd als tegenstander van het regime. Zij verwijst hierbij naar de door haar bijgebrachte stukken waaruit blijkt dat zij de protesten mee organiseerde alsook geïnterviewd werd op televisie. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij met haar betoog voorbijgaat aan en geenszins *in concreto* afbreuk doet aan de pertinente motivering in de bestreden beslissing dat zij haar bewering dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte raakten van haar deelname aan dergelijke protestacties in België geenszins aantoonde, aangezien (i) zij bij de interviews telkens anoniem het woord nam en de reikwijdte van de respectievelijke accounts waarop zij verschijnt beperkt is, (ii) zij voorts slechts als lid van een grotere groep te zien is, en (iii) het slechts een blote bewering betreft dat zij medeorganisator zou zijn van protesten en zij zelf aangaf dat zij louter een vrijwillige helpende hand is en hoogstens als veiligheidsagent fungeert tijdens de manifestaties.

In verband met het betoog van verzoekende partij dat de commissaris-generaal geen enkel onderzoek voerde naar de risico's die terugkeerders lopen na een lang verblijf in het buitenland en de daarmee gepaard gaande verwestering, bemerkt de Raad dat verzoekende partij nooit eerder dergelijke vrees kenbaar maakte. Evenmin wordt door verzoekende partij enige objectieve informatie bijgebracht waaruit blijkt dat elke Iraniër die van het buitenland terugkeert naar Iran, enkel en alleen door deze terugkeer of het indienen van een verzoek om internationale bescherming in het buitenland een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee men iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op

willekeurige wijze kan treffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep, of systematisch een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Evenmin kan zulks worden afgeleid uit de door verwerende partij aan het administratief dossier toegevoegde “*COI Focus*” betreffende “*Iran – Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten*” van 30 maart 2020 (administratief dossier, stuk 5, map landeninformatie).

In verband met de ongenummerde bijlage bij het verzoekschrift waarvan geen gewag wordt gemaakt in de inventaris, stelt de Raad nog vast dat dit stuk zich reeds in het administratief dossier bevindt (zie administratief dossier, stuk 4, map documenten, doc. 1). Het betreft het attest d.d. 14 september 2022 opgesteld door N. B., dat reeds besproken werd door verwerende partij. Het louter opnieuw neerleggen van dit stuk is niet van aard om de verschillende motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

2.2.9. Ten slotte wijst de Raad nog op de informatie die blijkt uit de recente “*COI Focus*” betreffende “*Iran. Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten*” van 10 mei 2023, door verwerende partij bijgebracht per aanvullende nota d.d. 25 juli 2023 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 12). Hieruit blijkt dat naar het thuisland terugkerende Iraniërs doorgaans geen problemen ondervinden, dat illegaal vertrek hooguit resulteert in een boete of een voorwaardelijke gevangenisstraf, dat geen berichtgeving wordt gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming uit Europa die na terugkeer problemen ondervonden hebben met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts evenmin melding maken van grote problemen desbetreffend en dat het eerder personen zijn met een verhoogd risicoprofiel die in de belangstelling staan van voormelde autoriteiten. Verder blijkt uit deze informatie dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is en voorts de internetsurveillance sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid is opgevoerd, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. Overigens betreft het de invloed die een persoon heeft die bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime, waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk wordt geacht, en is de hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt (p. 21). Wat betreft de deelname aan protesten in het buitenland, blijkt eveneens dat de Iraanse autoriteiten vooral hun aandacht richten op personen met een bepaald profiel (p. 36). Uit het geheel van voorliggende informatie komt dan ook duidelijk naar voren dat het personen zijn met een welbepaald profiel en een zekere invloed die bij een terugkeer naar Iran een groter risico lopen op problemen. Dat ook personen met een laag politiek profiel, die niet eerder onder de aandacht van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen, ernstige problemen riskeren bij een terugkeer naar Iran, kan uit deze informatie niet worden afgeleid.

Ook op grond van deze informatie dient geoordeeld te worden dat de kans klein is dat de Iraanse autoriteiten reeds kennis namen van de politieke activiteiten van verzoekende partij. Zelfs indien de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kan bovendien niet worden aangenomen dat de Iraanse autoriteiten verzoekende partij, die samen met vele anderen deelnam aan protestacties in België en slechts als lid van een grotere groep te zien is, een hoog politiek profiel zullen toemeten, haar als een bedreiging van het regime zullen beschouwen en haar omwille hiervan zullen viseren en vervolgen. Zoals ook opgemerkt in de bestreden beslissing, kan voorts van verzoekende partij worden verwacht dat zij haar sociale media accounts afsluit of aanpast alvorens naar Iran terug te keren.

2.2.10. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.11. Ter terechtzitting legt verzoekende partij opnieuw verschillende foto's en screenshots neer ter staving van haar politieke activiteiten in België. Echter betreffen ook deze stukken geen nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Immers dient vooreerst wat betreft het merendeel van de bijgebrachte foto's en screenshots te worden vastgesteld dat nergens uit blijkt dat deze werden verspreid via (sociale) media. Dit geldt onder meer voor wat betreft de foto's waarop zij afgebeeld staat met bepaalde politici, de foto's waarop zij achter een

spreekgestoelte staat en de foto waarop zij haar steun betuigt voor Mahsa Amini, Op de beelden waarvan uit de door haar bijgebrachte screenshots blijkt dat ze werden gedeeld via (sociale) media, maakt verzoekende partij telkens deel uit van een grotere groep betogers. In het licht van de informatie die blijkt uit voormelde COI's, kan niet worden aangenomen dat de Iraanse autoriteiten haar louter op basis van haar deelname aan protesten in het buitenland een hoog politiek profiel zullen toemeten, haar als een bedreiging van het regime zullen beschouwen en haar omwille hiervan zullen viseren en vervolgen. Er dient te worden onderstreept dat verzoekende partij samen met vele anderen deelnam aan protestacties in België en slechts als lid van een grotere groep te zien is. Uit niets kan worden afgeleid dat verzoekende partij hierbij een prominente en/of organisatorische rol had. Wat betreft de foto's die genomen zouden zijn voor de Iraanse ambassade en waarop zij afgebeeld staat achter een spreekgestoelte, bemerkt de Raad nog dat uit deze foto's, waarop geen andere personen afgebeeld staan, niet blijkt dat verzoekende partij daadwerkelijk een publiek toespreekt.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 4 en 5). Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi (administratief dossier, stuk 6, map DVZ, 'verklaring volgend verzoek'). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat het proportionaliteitsbeginsel werd geschonden. De Raad oordeelt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.15. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.16. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT